

Dünyanın en az ücret alan işçisinin Türk işçisi olduğunu esefle bildirmek zorundayız!...

Hayat pahalılığı artar ve
zamlar devam ederken
ücretler asla dondurulamaz

Asgari ücret yönetmeliği işçi-
leri oyalamak için mi yapıldı?

Kemal SULKER

Büyük Millet Meclisinde Bütçe müzakereleri yapılırken Millet Partisi sözcüsü Abdurrahman Boyacıgiller, tenkidlerini bildirmiş ve işçi ücretlerine temas ederek şunları söylemişti:

«Bir dereceye kadar, her memleketin yaşama standardı, o memleketin ekonomik ve sosyal şartlarının neticesidir. Amerika, Fransa, İngiltere ve bize benzeyen ekonomik ve sosyal karakterde olan memleketlerde işçi yevmiyeleri hayatın değişen şartlarına ve fiyat artışlarına göre ayarlandığı halde bizde bu husus bugüne kadar ayanlanmamıştır. Her sahada ayarlamalar, zamlar yapıldığı halde.

Dünyada en az ücret alan işçi sınıfı Türkiye'de yaşamaktadır. Ciddi çalışmalara tevessül edilmiş, sistemli ve programlı bir ekonomik kalkınmaya tevessül edilmiş, iki yıl içinde rasyonel bir devlet idaresinin tesisine başlanmış olsaydı, işçi sınıfı olduğu kadar memur sınıfı da sıkıttan kurtarılmış olurdu.»

Bu sözlerdeki hakikat hepimizi düşündürerek kadar acıdır. İşçi sınıfının tarih boyunca nasıl ihmal edildiğini bugünkü geri durumumuz kafi belâgatle ifade etmektedir. Fakat gönül isterdi ki işçi sınıfına ve halk kütlelerine çeşitli vaatlerle iktidara gelen bir partinin hükümeti iş başında kaldığı iki yıl içinde, kendisini destekleyen kütleleri maddi ve mânevi sıkıntılardan kurtaracak kararlar alsın. Fakat ne acı hakikattir ki, dünyanın en az ücret alan işçisinin Türk işçisi olduğunu esefle bildirirken, hükümetin işçi ücretleri ile ciddi surette meşgul olmadığını da üzümlerle söylemek zorundayız. Kabul etmek gerekir ki hayat pahalılığı artar ve zamlar devam ederken işçi ücretleri asla dondurulamaz ve işçilerin ücretleri bugünkü seviyesinde bırakılamaz. Zira bu hal, memleketin istihsal yaratıcı kuvvetlerini mahveder.

Fransada kabineleri iş başında

birakmayan en mühim âminin ücretler meselesi olduğunu bilmiyor değiliz. Nihayet 25 Mart günü öğleden sonra Fransız parlamentosunda başlayan ve ertesi gün sabah saat 30 a kadar süren müzakereler artık hayat pahalılığı günün yüzde 5 nisbetinde arttığı kabul edilmiş ve işçi ücretleri ile memur maaşlarının aynı nisbette

(Devamı 3 üncü sayfada)

Değirmisaz ve Tunçbilek kömür işçileri sendikacılarını Etibank Genel Müdürlüğü nasıl aldattı?

İşçilerin taleplerini önce kabul ettiler, sonra da yerine getirmek lüzumunu nedense hissetmediler

Değirmisaz, (Özel) — İki ay kadar evvel işçi dertlerini yerinde halletmek üzere Değirmisaz ve Tunçbilek Sendikaları müştereken Ankara'ya beş kişilik bir hey'et gönderdiklerini yazmıştık.

Ankara'ya giden hey'et, İşletmeler Bakanlığını ziyaretinde çocuk primlerinin on liraya çıkarılmasını ve kirada oturma da evlerinde elektrik olmayan işçilerin evlerine elektrik verilmesini istiyor. O zaman İşletmeler Bakanı bulunan Hakkı Gedik de bu dileklerin halledilmesi için, yine o tarihte Etibank Genel Müdür muavini olan Omer Hulusi Barutoğlu'na telefon ediyor ve heyeti de Müdür muavinliği makamına gönderiyor. Müdür mu-

(Devamı 3 üncü sayfada)

Türk San'atkârları aç kalırken, yabancılara iş sahası açılmaz!

«Hafif Batı Müsiki Mensupları Sendikası» Perşembe günü saat 14 de olağanüstü bir kongre yapmıştır. Toplantı sebepleri hakkında Sendika Başkanı Behçet Olmez Türk şunları söylemiştir:

«— Sendikamız, Çalışma Bakanlığı tarafından resmen tanındıktan sonra bir hayli zaman geçti. Fakat

Yönetim Kurulu üyeleri hiç bir toplantıya gelmedi ve dolayısıyla Sendikamız hiç bir faaliyet gösteremedi.

(Devamı 3 üncü sayfada)

İzmitte bir İşçi Sendikası kuruluyor.

İzmit (Özel) — Sellüloz Sanayi Müessesesi Kalifiye İşçileri, yeni bir sendika kurmağa karar vermişlerdir. Yeni Sendikanın adı «Teknik İşçi Sendikası» olacaktır.

KONFEDERASYON

Kurucu Heyeti Bursada İlk Toplantısını Yapacak

İşçi Sendikaları federasyonları ile Sendikalar Birlikleri müştereken bir Konfederasyon kurmağa karar vermiştir. Konfederasyon tüzüğü hazırlandıktan sonra Bursada ilk müteşebbis heyet toplantısı yapılacaktır. Toplantıda bir karara varılabilirse Eylül ayında İzmirde ilk Genel Kurul toplantısı yapılacaktır. Federasyonu olan Sendikalar, İşçi Sendikaları Birliklerince Konfederasyonda temsil edilmeyecektir.

DARILMACA YOK

Kantarı topu ve kantarı da...

Dolar, sterlini köşe bucak sıkıştırıp duruyor. Nerdeyse nakavt edecek. İngiltere enflasyonu burun buruna. Fransa da iflâsın kenarında imiş. Nedenmiş biliyor musunuz? Son bir yılda fiatlar yüzde 39 artmış, ücretler de yüzde 43. Şimdi fiatları ücretlerin seviyesine yükselteceklermiş.

Bir iktisatçı diyor ki: Anlaşılan kantarın topunu kaçır-dılar.

Kolayı var. Bizden örnek alınlar. Kantarın topu ile birlikte kantarı da kaçırsınlar. Fiatlar yüzde 400 artsın ücretler kazık kaksın.

ŞİMŞEK

İşverenler Sendikası'nın baş-vurduğu uzlaşma çareleri

Ücretlere zam yapılmasını önlemek için
teftiş kuruluna müracaat yapıldı

İşverenler Sendikası İdare Heyeti, Çalışma Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığına yeni bir müracaatta bulunmuştur. Bu müracaatta, İşverenler Sendikası ile Tekstil ve Orme Sanayii İşçileri Sendikası arasında yeni bir anlaşma yapıl-

ması istendiği belirtilmekte ve Teftiş Kurulunun tavassutu ile beş maddelik bir teklifte bulunulmaktadır. Bu maddelerde sırasıyla, işçilerin son zamdan sonra yeni bir zam isteyebilmesi için, hayat

(Devamı 3 üncü sayfada)

Almanyadan idhal edilecek 9 milyon dolarlık kumaş

İşçiler bundan memnun olmadılar

Ankara, (Özel) — Türkiye ile Almanya Federal Cumhuriyeti arasında yapılan ve yıl başından itibaren yürürlüğe girmiş bulunan ticaret anlaşması gereğince Almanyadan bol miktarda pamuklu mensucat ithal edilecektir.

Pamuklu mensucat için 9 milyon dolarlık bir kontenjan ayrılmıştır.

İŞÇİ HAKKI: Bu haberin işçilerimiz arasında memnurluk uyandırmadığı muhakkaktır.

ANKARADA SEBZE ve MEYVA İŞÇİLERİ SENDİKA KURDU
Ankara, (Özel) — Şehrimizde (Sebzeciler ve Meyve İşçileri Sendikası) adında yeni bir sendika teşekkül etmiştir. Bu suretle Ankaradaki sendikaların adedi 15'li bulmuştur.

BASIN TEKNİSYENLERİ SENDİKASI KONGRESİ

Bugün yapılacak kongrede durum
aydınlanacak ve karara varılacak

Basın Teknisyenleri Sendikası bu arada Şeref Hiveli'nin durumunun da görüşüleceği anlaşılmaktadır. Şeref Hiveli Sendikalar Birliği başkan vekillerinden ve Basın Teknisyenleri Sendikası Yönetim

Kurulu üyelerindendir. Hiveli, Sendikası Birlikte hukukan ilgisini kesince ve Birliği siyasete âlet olmakla itham edince Sendikasının (Başararak 3 üncü sayfada)

BİZE GÖRE:

Havza-i Fahmiye

Yazan: Münib KOÇOĞLU

Türkiye işçi sınıfının teşkilatı bazarları konfederasyonla tamamlanmak üzeredir. Teşkilatlanma propagandaları yanında yeni ve asıl olan «davalara» ciddiyetle ele alınması safhası başlamıştır. Kiminde nakliyeciler, kiminde madenciler, kiminde tahmil tahlilyeciler, kiminde ağır sanayi işçilerinin ehemmiyetini kabul ettirerek memleketler yanında Türkiye'nin tekstilcileri de sıraya girmişlerdir. Sürprizleri hesaba katmaksak günün favorisi Tekstilcilerdir. Bugüne kadar başta ve harekette yürüyen Tekstil işçilerinin bundan sonra da işçi sınıfının rehberliğinde hayırlı başarılar göstermelerini temenni ederiz.

Bizim bir «Ereği» miz vardır: adına «Havza» derler. On sekiz bin toprak altı işçisiyle madencilikimizin başında ve önünde bulunmaktadır. Sendikaları var, kısa zamanda üç yüz binden fazla paraları var, bir gazeteleri var, galiba hatırı sayılır parti mücadeleleri de var. Var amma; devlet işletmesi olduğu için ücret mücadeleleri yumuşak ve zayıftır. Kalifiye işçilik bu mevzuun en ehemmiyetli yerli olduğu halde hâlâ «Havza-i Fahmiye» dir.

Bakın sendikamızın gazetesine: İşletmeden ricamız şudur ki, diye başlıyor. Madene incek ameleyle sabahleyin bir çorba veriliyor, koltuklarına da birer ekmeğe sıkıştırılıyor. Madene inen işçiler tam sekiz saat soluksuz, kırk meire derinlikte ve yalnız bu kuru somunla kafa-nefs etmekte idirler.

Dahası var: Su tesisatı ve tertibatı bulunmadığından binlerce amele maden içinden duvarlardan sızan suları, içme suyu olarak kullanıyorlar!

İlgili makamın ve işletmenin ne cevap verdiğini bilmiyorum amma! sekiz saat bir tek somunla! hem de kazma sallıyarak, terler dökerek çalıştırılan insan «amele» demezler, bunun adı «pranga» dir. Ve kırk metre derinlikte kömürlerden sızan suya yanık dudaklarını yapıştıran binlerce terli Anadolu delikanlısının günahına girenlere de herhalde «vatansever» demezler. Ne mi derler? Dudağının ucuna gelen..

Federasyonlar, konfederasyonlara selâm! Peki Havza işçileri ne olacak?

Radyolardan şikâyet

Herkes Radyo yayınlarından ve programlardan şikâyetçi. Biz ise iki şeyden dertliyiz: 947 dâneri bir türlü getirilemeyen halk tipi radyolardan ve kilovatı 29 kuruş olan elektrikten.

İŞÇİ SENDİKALARININ BELLİ BAŞLI GAYELERİ VE BAZI MUTALEALAR

VII. SENDİKA GAYELERİ

Şimdiye kadar verdiğimiz malumat Sendikamızın ne olduğunu ve mevzuumuzun hangi nevi sendika etrafında döneceğini göstermiş bulunmaktadır. Bu bahiste sendikamızın gayelerini daha müşahhas bir tarzda izah etmeye çalışacağız. Sosyalist mektebin tesiri altında hareket eden ihtilâli sendikamız ücretli ve patron farkını kaldırmak istemesi bugün mevzuubahis edilmiyor. Bu iddialar sendika sahasını terkedip siyaset sahasına geçmiş bulunmaktadır. Bizim mevzuubahis edeceğimiz sendika gayeleri umumiyetle her iş nizamı tarafından nazara alınan sosyal sahadaki meselelerdir.

Emekçi kütülcülerinin en büyük dertlerinden biri iş bulmak meselesi olmuştur. Baş başına bir tavibi olan iş bulma, bidalette bir kaç şahsın eline inhisar etmişti. Bunlar işverenle işi arasında mutavassıt rolünde olup yaptıkları iş dolayısıyla her iki taraftan ücret almakla kalmıyor, aynı zamanda işçinin gündelik ücretinden de muayyen bir payı kendilerine ayırıyordu. İş bulma meselelerini sendika faaliyeti dahiline ithal etmek en başta gelen taleplerden biri oldu. Hakkı elde ettikten sonra daha ileri giden sendikalar işverenlerle de bir anlaşma yapmağa bakarak ancak sendikaların tavsiye ettiği şahıslara iş vermeyi temin yollarını aradılar.

Bazı memleketlerde iş bulma gayesiyle müesseseler meydana getirilmiştir. Sendikalar bu müesseselerin lâgını ve yahut da sendika federasyonu kadrosuna dahil edilmesini istediler ve buna muvaffak oldular. Memleketimizde bilhassa ziraat sahasında tesadüf edilen, alabildiğine zenginleyen takım kılavuzları (elçiler) bulunduğu hatırlanacak olursa, sendikaların bu sahadaki faaliyetinin vereceği müsbir neticeleri kolayca anlaşılır. (1)

Buhran zamanlarında işsiz kalan emekçilere lazım gelen yardım yapmak ve maiyetlerini temin etmek sendikaların birinci derece gayeleri haline gelmiştir.

Muhtelif Avrupa memleketlerinde halkın çokluğu ve iş kapasitesinin mahdud olması hasebile iş şartları geniş olan memleketlere doğru bir muhaceret vardır. Gidecek olanlardan yerli hükümetler ağır vergiler almak yolunu tuttular.

Gidecek olanlara yardım etmekle geride kalanların iş bulmasını kolaylaştırmaları düşünen sendikalar muhacir işçilere lazım gelen yardımcı yaparak seyahatlerini kolaylaştırıyorlardı. Muhacereti tahdit eden hükümler aleyhine mücadeleye girişen sendikalar kanunlarda değişiklikler yapılmasını temin ettiler. Muhaceret meselesi her memlekette aynı manzarayı arz etmiyordu. İtalyan işçilerinin hakiki bir işsizlik sebebiyle muhaceret etmek istemeleri yanında Alman işçilerinin kolonilere gitmeleri, orada Alman tesisinin çoğaltılmasını istihdaf ediyordu.

Sendikamızın gayeleri arasında iş-

çiye korumağa matuf tedbirler de birinci derecede yer alır. Bir çalışma yerinde işin nevine göre muhtelif tehlikeler olabilir. Tehli-

YAZAN:

Kemal KARPAT

keleri önlemek veya işin mahiyetinden çıkacak mesleki hastalıklara karşı korunma çarelerini aramak ve fiilen tatbik ettirmek sendikaların büyük mükymata tahakkuk ettirdikleri bir keyfiyettir. Her işin kendine mahsus rizikoları mevcuttur. Bir kazanın patlaması veya grizonun infilakı kazalar meydana getirerek bunun neticesinde ölenler yahut muvakkat veya daimi iş görmezlik haline gelenler vardır. Kadın işçilerin analık hakları nazara alınır bu durumda onların çalışamayacakları kolayca anlaşılır. İşte bu gibi hallerde muhtak olanlara lazım gelen yardımcı yapmak gayesiyle sendikalar bir nevi sigorta müesseseleri rolündedirler.

Otodenberi mühim işçi davalarından biri de ücreti aynı seviyede tutarak çalışma müddetini azaltmak olmuştur. Asırlarca devam eden bu mücadele sonunda iş saatleri azalmış ve bugün beynelmîl sabada 8 saatlik iş ortalama çalışma müddeti olarak kabul edilmiştir. Bu saatin üstünde çalışanlara muayyen nisbetler dahilinde zamlı ücret ödenmesi kabul ettirilmiştir. Bundan sonra «İngiliz Haftası»nın her yerde şamil olmasına çalışılmış ve tatbikine muvaffak olunmuştur.

Bugün mevzuubahis olan ve henüz her yerde tahakkuk etmeyen diğer bir sendika amacı, ücretli tatilleri temindir. İşçi aldığı ücretle ancak bir gün geçindiği için hiç-

Paşabahçe Şişe, Cam işçileri yeni müessil seçimi

Paşabahçe Şişe, Cam Fabrikası işçileri, bazı işçi Müessesilerinden memnun değildiler ve işçi Müessesilerinin değiştirilmesini sağlamak maksadıyla aralarından imza toplamışlardır. 300 işçinin imzaladığı dilekçede, fabrikada yeniden Müessil İşçi Seçimi yapılması istenmiştir.

İşçiler 2 Şubat'ta dilekçelerini Bölge Çalışma Müdürlüğüne vermişler, seçim günü istemişlerdir. Bugünlerde gerekli formalite tamamlanacak ve yeni müessil seçimi yapılacaktır.

bir zaman tatil yapamamaktadır. Onun için senenin muayyen devrelerinde işçinin tatilden istifade etmesi ve fakat çalışmadığı günler ücretini de almakta devam etmesi temin olunmuştur.

İşçi ana davalarından biri ve sendikamızın daimi gayesi diyeceğimiz bir husus ücret meselesidir. Ücretin düşürülmesine mukavemet etmek veya ücretlerin artırılması için mücadele etmek sendikamızın klâsik bir davasıdır. ve her yerde bu gaye ön plândadır.

Ücret hakkında ortaya atılan iddiaları ve teorileri bir tarafa bırakarak bugün hâkim olan telâkki, işçinin ücreti emeginin mukabili değil de istihsal ettiği metân pek az bir mukabili olduğudur. Otoden beri işçiler daima bu hususu nazara alarak istihsalin reel kıymetine mukabil reel bir ücret talep etmek yolunu tutmuştur.

Fakat sendikamızın bir de hazırlığı gayesi vardır. Sendikalar yalnız birer müdafaa ve yardım vasıtası halinde kalmıyarak işçi sınıfının mesleğine daha ehil bir şekilde yetişmesini de kendine ana gaye edinmiştir.

Mesleğe dair kurslar açmak ve burada müstakbel işçiyi vasıflı olarak yetiştirmek sendikaların gayelerinden biridir. Gittikçe vasıflı işçiye ihtiyacı artan modern endüstrinin taleplerini karşılamak sendikaya düşen bir iştir. Sendika mekteplerinde bir memleket endüstrisine hayat ve kuvvet veren şuur ve meslek bağlılığı bina edilmektedir. Bir memleket hayatında ilmekte ne ise sendika hayatında da o yeri meslek ve kültür kursları işgal eder.

Sendikaların gayeleri bunlardan ibaret değildir. Sendika memleketin parlamenter hayatına katılmak ve orada, temsil ettiği azanın sınıf bakımından sesini duyurmak istemistir. Hatta bazı yerlerde bu sahadada doktrin ifratına gidip siyasi parlamento yerine mesleki parlamento iktidare etmek isteyenler olmuştur. Buna itiraz eden müellifler olmuştur.

Sendikaların ideal olarak yaşattıkları bir gaye; çalıştıkları müesseselere sahip olmak ve ücretli olmaktan kurtulmaktır.

Mesele ilk nazarda çok ileri bir talep gibi görülsede bu tabii karşılamamız lazımdır. İnsanın bugünkü şartların doğurduğu tabii bir meyli kimseye tâbi olmamak ve muayyen bir emlakı bulunmaktır. İşçi çalıştığı fabrikada bir payının bulunmasını ister ve onun için de günümüzde bazı müesseseler muhtelif şekillerde işçiye ücret vermekten istinkâf ederek onları doğrudan doğruya ortak olarak çalıştırmağı tercih ederler. İşçinin istihsale iştiraki ve istihsale göre kendisine ücret verilmesi müessesesinin —tabir caiz ise— idealini teşkil eder.

(1) Prof. Reşat Nalbantoğlu İ. g. Konferans.

Baylara Jağa kalkınız!

Birleşik Amerikanın bir eyaletinde mahallî Parlamento kırk milyon liralık yeni bir vergiyi kabul ediyor. Bir delege de bu vergi münasebetiyle mükelleflerin şerefine bir dakika ihtiram duruşu teklif ediyor ve kabul ediliyor.

Bu tarz müteamil hale gelirse; bizim Şehir Meclisinde bütün sınırları, iskemle ve koltukları tamamen kaldırmak lazım gelecek ve bütün celseler ayakta yapılacak ve Polatkan'ın iki buçuk saatlik bütçe nutku tamamiyle ayakta dinlenecek.

Birlik astbaşkanı Seref Hival'den Mehmet dızman'a mektup

Bu dikkate değer mektubu yazı geç gönderildiği için gelecek sayıda neşredebiz. Fikre fikirle, yazıya yazı ile cevap verilmesini tabii bulduğumuz için bu mektupları neşri vazife telâkki ediyoruz.

P.T.T. İşçileri de % 20 Zam aldılar

P. T. T. Fabrikası işçileri ücretlerine zam istemişlerdi. Yüksek Hakem Kurulu, bu fabrika işçilerine yüzde 20 zam yapılmasına ve 1 Ocaktan itibaren yürürlüğe girmiş sayılmasına karar vermiştir.

Bir işçi Cereyana Kapılarak Canverdi

Turgutlu (Özel) — Belediye yeye beton elektrik direği yapan müteahhidin yanında çalışan genç işçilerden İsmail Ankaralı cereyan kaçmasından ölmüştür.

Soma maden işçileri ve giyim meseleleri

Soma (Özel) — Garp Linyitleri İşçileri uzun zamandan beri giyim tevzi işlerinden şikâyetçi idiler. Tuncbilek bölgesine naklen müdür tayin edilen Nâzım Tuğrul bu şikâyetleri önleyici tedbirleri almıştır. İşçiler memnurluklarını bildirmektedirler.

(Ç.Ç.)

No. 5837

Tarih: 9.8.1951 Res. Gaz. 15 Ağustos 1951

Madde 1 — İş Kanununun uygulanmakta olduğu iş yerlerinde haftanın tatilinden evvelki günlerinde devamlı olarak çalışmış olan işçilere çalışılmayan hafta tatili günü için işveren tarafından bir iş karşılığı olmaksızın yarım gündelik ücret ödenir.

Madde 2 — Birinci maddedeki ücretli hafta tatiline hak kazanmak için iş müddetleriyle alakalı nizamnamelerde kabul edilmiş günler iş müddetlerine uygun olarak haftanın altı gününde muntazaman çalışmış olmak şarttır.

Bu kadar ki:

a) Çalışmadığı halde kanunen iş müddetinden sayılan zamanlarda günlük ücret ödenen veya ödenmeyen kanuni tatil günleri; evlenme halinde üç güne kadar, ana veya babanın kızı veya karısının, kardeşi veya çocuklarının ölümü halinde iki güne kadar verilmiş işin müddetleriyle işyeri tarafından verilen diğer izinler fiilen çalışmış günler gibi hesaba katılır.

b) Mücbir ve iktimad bir sebep olmadan iş yerindeki çalış-

İşçilere hafta tatili ve genel tatil günlerinde ücret ödenmesi hakkında kanun

manın bir veya bir kaç gününde işveren tarafından tatil edilmemesi halinde haftanın çalışılmayan gün kânunı ücretli hafta tatiline hak kazanmak için çalışılması gereken altı günün hesaplanmasında nazara alınır.

c) Bir iş yerine işin bir haftadan fazla bir müddetle tatil edilmesini gerektiren mücbir sebepler hâdis olduğu takdirde İş Kanununun 15 inci maddesinin III No. 1 bendi mücbirine mücbir sebeplerden ötürü çalışılmayan günler için işçilere ödenen yarım ücret hafta tatili günü için dahi ödenir.

Madde 3 — İş Kanununa tâbi olan iş yerlerinde çalışan işçilere 2739 sayılı Ulusal Bayram ve Genel Tatiller kanunu ile bu kanuna ek 3466 sayılı kanunda yazılı bulunan genel tatil günlerinde çalışmadıkları takdirde bir iş karşılığı olmaksızın o güne ait ücretleri yarım olarak, tatil yapılmıyarak çalıştıkları takdirde ise çalıştıkları günlerine ait ücretleri yüzde 50 fazlasıyla ödenir.

Madde 4 — Devletin idare ve mürakabesi altında bulunan veya Devlet nam ve hesabına işleyip de Millî Savunma ile alakadar olan müesseselerde Hafta Tatili Kanununun 7 nci maddesine göre, yılda 15 hafta müddetle hafta tatilinden istisna edilen işçiler de çalıştıkları hafta tatili günü için yüzde 50 nisbetinde fazla ücret alırlar.

Madde 5 — Hafta tatili kanununun 4, 5 ve 6 ncı maddeleri gereğince hafta tatili günü çalışan işçilere de hafta arasında verilecek tatil günü için yarım gündelik ücretleri bir iş karşılığı olmaksızın ödenir.

Madde 6 — İş kazaları ile Meslek Hastalıkları ve Analık Sigortaları Kanunları hükümlerine göre, işçi Sigortaları Kurumca ödenek verilmekte olan sigortalı işçilere, iş görmezlik süresine dahil olan hafta tatil günlerine ait ödenekleri aynı ölçülere göre Kurum tarafından verilir.

Madde 7 — Saat veya parça başına veya götürü olarak çalış-

san işlerde hafta tatili günü için ödenecek ücret, o haftanın altı gününe tekabül edecek ücret yekününun on ikide biridir.

Hafta, on beş gün veya ay hesabı ile ücret alarak çalışan işçilere hafta tatilleri için ödenecek ücret beher çalışma gününe tekabül eden ücretin yarısıdır.

Madde 8 — Aylık ücret alan işçilere hafta tatili günü çalıştıkları takdirde tatil günlerine ait ücretleri ayrıca verilir.

Madde 9 — Fazla mesai karşılığı olarak alınan ücretler ve primler işyerinin asli işçisi olarak normal çalışma saatleri dışında hazırlama, tamamlama, temizleme işlerinde çalışan işçilere bu işlerden dolayı aldıkları ücretler hafta tatili için verilmeyecektir.

Madde 10 — 394 sayılı Hafta Tatili Kanununun 3 üncü maddesiyle adı geçen kanunun şümul sahası dışında bırakılmış olan işlerde çalışanlara bu kanun uygulanmaz.

Madde 11 — İş mukaveleleri,

ne bu kanuna aykırı olarak konulacak hükümler bâtıldır.

Madde 12 — Bu kanunla işçilere bir hak olarak tanınan hafta tatili ve genel tatil günleri ücretini tamamen veya kısmen ödememek gayesiyle işçilere ödenmekte olan ücretler üzerinde bir indirme yapılamaz.

Bu kanunun hiç bir hükmü, işçilere hafta tatili ve genel tatillerde ücret verilmesi hakkındaki daha elverişli hak ve menfaatlere sağlanan kanun, mukavele, teamül veya âdetlerden doğan müstesna haklara hâlet gelmez.

Madde 13 — Bu kanun hükümlerine uygun olarak işçilere hafta tatili ve genel tatil günleri ücretini vaktünde ödemeyen veya ödemeyen işveren vekilleri ödemedikleri hafta tatili ve genel tatil günleri ücretleri yekününun iki misli miktarında ağır para cezasına çarptırılır. Bu maddenin tatbiki ile ilgili davalara sulh mahkemelerince bakılır.

Madde 14 — Bu kanun 1 Mart 1952 tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 15 — Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Bizde ve Başka Memleketlerde ücretli tatil günlerinin durumu ve ödenen ücretler

Milletlerarası Çalışma Bürosu misyonu tarafından 949 yılında Hükûmete sunulan rapordan bazı parçalar

Bugünden (1 Mart 1952) itibaren belirlenen hafta tatili ve genel tatil günlerinde ücret ödenmesi hakkındaki 5837 sayılı kanun yürürlüğe girmektedir.

Bu kanuna göre: İş Kanununun uygulanmakta olduğu iş yerlerinde haftanın tatilinden evvelki günlerinde devamlı olarak çalışmış olan işçilere çalıştırılmayan hafta tatili günü için işveren tarafından bir iş karşılığı olmaksızın yarım günlük ödenecektir. Ayrıca iş kanununa tâbi olan iş yerlerinde çalışan işçilere 2739 sayılı ulusal bayram ve genel tatiller kanunu ile bu kanuna ek 3466 sayılı kanunda yazılı bulunan genel tatil günlerinde (30 Ağustos'ta, 22 Nisan öğleden sonra ve 23 Nisan'da, 1 Mayıs'ta, Kurban Bayramında «dört gün», 31 Aralık öğleden sonra ve 1 Ocak'ta ve 19 Mayıs'ta) çalışmadıkları takdirde bir iş karşılığı olmaksızın o güne ait ücretleri yarım olarak, tatil yapılmıyarak çalıştıkları takdirde ise çalıştıkları bu günlere ait ücretleri yüzde 50 fazlasıyla ödenecektir.

(Kanunun tam metni diğer sütunlarımızdadır.)

Bu münasebetle milletlerarası çalışma bürosu misyonu tarafından Türkiye Cumhuriyeti hükûmetine 949 yılında sunulan rapordan bazı parçaları sunuyoruz:

«Saat, gün veya hafta hesabıyla ücret verilerek çalıştırılan işçilere hafta tatili günü için de bir günlük hususî bir ücret verilmesi vâcibesinin işverenlere kanunla yükletilmesi lehinde olarak son zamanlarda bir çok Latin - Amerika ve Asya memleketlerinde bir hareket görülmüştür. Harpten evvel 1929'da Cinde ve 1936'da Meksikada, ve harbin nihayetinden beri de Brezilya, Şili, Kolombiya, Kostarika, Gvatemala, Peru, Venezüella, Hindistan, İran ve Pakistanda bu konuya dair mevzuat kabul olunmuştur. Anılan bu kanunlar hafta tatili günü için de işçiye ücret verilmesi hususunda umumiyetle bir evvelki hafta zarfında işe muntazaman devam olmasının şart koşturmaktadır. Hafta tatili günü içinde görülen işler için ekseriya yüzde 30, 35, 100, 135 nisbetinde fazla mesai ücreti verilmektedir. Haftanın normal tatil gününde yapılan iş mukabilinde fazla mesai zamanı ile beraber veya bunsuz, tazminat mahiyetinde olarak bir günlük dinlenme verilebilir.

Türkiyede ücretlerin nisbeten düşük olması ve hakiki ücret hadlerinin de son yıllar zarfında hayli miktarda düşmesi karşısında, Türkiye hükûmetinin de, yukarıda adı geçen memleketlerde hâlen yürürlükte olanlara benzer bir mevzuat kabul etmek suretile, hafta tatili gününde ücret verilmesini sadece bir evvelki hafta zarfında işe muntazaman devam etmekle meşruti kılınmasının ve aynı zamanda mevzuatın, şümülünü saat, gün ve hafta esaslı üzerinden çalıştırılan işçilere ihisar ettirmesinin arzuya şayan olup olmadığını ciddi surette tetkik etmesi teklif olunur.

Mevzuat bakımından genel tatil günü olarak devletçe tanınan günlerin sayısı bir hayli tehâlûf etmektedir. Fransada 10, Hindistanda ve Urugvayda 3 gün, Suriyede 3 ilâ 7 gün, Kostarika ve Meksikada 5 gün, Arjantin, Çin, İran ve İrlandada 6 gün, Ekvatorda 7 gün, Batı Avustralyada, Manitoba, Cuskaçsan, Macaristan, Gvatemala, Yeni Zelandada 8 gün, Belçika, Honduras, Lüksemburg ve Panamada 10 gün, Çekoslovakya'da 17 (geçerli olarak 9) gündür.

Bazı hallerde resmi bir tatilla Pazar gününe rastlaması takdirinde işçilerin bunu takiben Pazar günü ücretli tatil yapmaya hakları olacağı hükmi mevuttur.

Mahdud bazı hallerde işçilerin resmi bir tatil günü ücret alamamıza sebebiyet kazınmaları için onlara muayyen bir iş yerinde mesai bir hafta, üç ay, altı ay veya bir

seneden daha az olmıyan muayyen bir müddet çalışmış olmaları lâzım gelmektedir. Daha sık görülen hallerde, mücbir sebep halleri müstesna olmak üzere işçilerin bir evvelki resmi tatil gününden beri veya resmi tatil gününden evvelki hafta veya on beş gün zarfında asgari miktarda gün çalışmış olması lâzım gelmektedir. Bazı hallerde ise, işçi böyle bir tatilin ertesi günü vazifeye gelmeyecek olursa o tatil günü için ücret hakkını kaybeder.

Bir resmi tatil günü çalışma mecburiyetinde olan bir işçi mutad olarak yüzde 25 den 200 e kadar değişen bir fazla mesai zammı alır. Bazı hallerde fazla mesai zammı ile birlikte veya onusuz olarak başka bir günlük tatil yapmakta işçi muhayyer bırakılır.

Diğer memleketlerdeki son terakiler hakkında yukarıda verilmiş olan bilgilerin ışığı altında olarak Türk hükûmetinin sanayi ve ticaret işçilerine ücretli genel tatil günleri temin için daha cömertçe hükümler vâz'etmenin vakti gelip gelmediğini ciddi surette tetkik etmesi teklif olunur.»

Bursa Tütün İşçileri Sendikasının Teşekkürü

Bursa (Özel) — İstanbul Milletvekili İhsan Altınel ile İstanbul Tekstil ve Örme Sanayi İşçileri Sendikası Yönetim Kurulu üyesi Hüseyin Konik'in burada tetkikler yapması ve Tütün İşçileri Sendikasını ziyaret etmemişlik uyardırması, başka işkolundan olan bir işçinin ziyareti ve derileri ile ilgilenmesi takdirle karşılanmıştır. İhsan Altınel ve Hüseyin Konik Bursa Tütün İşçileri Sendikası teşekkür etmektedir. (M. P.)

Değirmisaz ve Tunçbilek

(Baştarafı 1 inci sayfa)

avini ile hey'et arasında yapılan konuşmalardan sonra çocuk primlerinin yeni mali yıldan itibaren on lira yerine, sekiz liradan ödenmesine ve elektrik mevzuunun da hâline karar veriliyor ve kabul ediliyor. Bunun üzerine de 1952 yılı iş programına çocuk primlerinin sekiz liradan deri için ve elektrik meselesinin halledilmesi hususunda müdür muavini hey'et huzurunda G. L. I. Müessesesinin emri veriyor. Sonra da hey'ete dönerek: «Arkadaşlar! Benim ismim şu derler. Ben verdiğimiz sözü tutarım, şimdi güle, güle gidin, göğsünüzü bu gere, gere işçi arkadaşlarımıza bu hususları müjdeleyin» diyor. Sayın Müdür muavininin bu arzusu daha heyet döner dönmöz yerine getirildi. Fakat; çok acıdır ki, maalesef muavin beyin sözü ve vâdi yerine gelmedi.

Teessürle bildiririm ki, elektrik mevzuunun halledilemeyeceğini daha o zaman tahmin etmiştik. Fakat çocuk primlerinden herkesin güvâni vardı.

Şimdi ise hayretle öğrendiğimiz göre, 1952 yılı iş programında çocuk primlerinin eskisi gibi 6 liradan ödenmesi kararlaştırılmıştır.

Bu aldatılma karşısında teessürle düştük ve şükutu hayale uğradık. (Y. Ç.)

Dünyanın en az ücretini alan

(Baştarafı 1 inci sayfa)

yükseltilmesi hakkındaki kanun tasarısı kabul edilmiştir. Bu kanunla ücretler artık hayat pahalılığı ile beraber mütalea edilecek ve fiyatların her yüzde on artışı müteakip ücretler bu seviyeye çıkarılacaktır.

Bir de memleketimize bakalım: Hayat endeksine göre Aralık 1951'de beş kişilik bir ailenin geçimmesi için ayda 404 lira 60 kuruş lazımdı. Bu miktar o yılın hayat pahalılığı vasatından 9 lira 80 kuruş fazla idi. Fiat zamları seri halinde devam ettiğine göre bugün ihtiyaç duyulan para miktarı bu 404 lira 60 kuruştan elbette ki fazla olacaktır. Fakat bu parayı alan işçiyi bulmak için Diyojen gibi elimizde fener fabrika fabrika dolaşmalıyız.

Geçen yılın Ocak ayının 8 inde Çalışma Bakanı tarafından tasdik edilerek yürürlüğe giren asgari ücretlerin tesbitine müteallik yönetmelik o günden bugüne kadar yalnız Seyhan bölgesinde tatbik edilmiştir. Bir seneyi aşan bir zamandanberi yürürlükte olduğu halde geniş işçi kütlesine hiç bir fayda sağlamıyan bu yönetmelik acaba işçileri oyalamak için mi yapılmıştı?

Asgari ücret bu yönetmelikte şöyle tarif edilmiştir:

«Aynı mahiyetteki işlerde, işçilere normal bir çalışma günü karşılığı olarak ödenen ve işçinin normal gıda, mesken, giyim, sağlık, yakacak ve aydınlatma gibi zaruri ihtiyaçlarını karşılayabilecek kıfayette olan bir ücrettir.»

Halbuki işverenlerin hiç biri böyle bir ücret ödemediği için hükûmetin harekete geçmesini beklemekten başka normal yol kalmamıştır.

Şehrimizde bütün iş kollarında 950 yılında yapılan bir tetkik göstermişti ki günde 40 kuruş, 58 kuruş, 70 kuruş, 90 kuruş ve 200 kuruş alan işçiler vardır. Günde iki liradan az ücret alanlar dokuma sanayiinde yüzde 4,46, trikotajda yüzde 9,29, gıda sanayiinde yüzde 10,51, basım evlerinde yüzde 6,53, bürölarda yüzde 10,89, tütün sanayiinde yüzde 1,77 dir.

Asgari ücret resmi bir teklife göre; şehrimizde günde 320 kuruş olarak kabul edilirse bütün sanayide işçilerin yüzde 27,17 si bugünkü ücretlerinden daha fazla ücret alacaktır. Bu 320 kuruşun gayrisafi ücret olduğunu söylersek durumun vahameti kendiliğinden anlaşılır.

Hükûmet, işçi dâvasında samimi ve Çalışma Bakanlığı müsbet işler yapmak arzusunda ise her şeyden evvel asgari ücret dâvasını sosyal adalet ölçülerine göre tayin etmekte gecikmemelidir.

İşverenler sendikası

(Baştarafı 1 ci sayfa)

şartlarında değişiklik olduğunu tesbit etmeleri, zam talebi inceleyen işveren fabrikasının mali durumunun da tetkik edilmesi, zam isteyen işçilerin ücretlerinin münasip fabrika işçileri ücretleri ile mukayesesı, yapılacak zamların umumî olmayıp işçilerin liyakatine göre ayarlanması, ücret ihtilaflarını önce işveren ve işçi sendikaları arasında görüşülmesi, anlaşmaya varılmazsa hakem kuruluna intikal ettirilmesi, teklif edilmektedir. İşverenler sendikasının bu yeni teklifi Bakanlık Teftiş Kurulu Başkanlığı tarafından, Tekstil Sendikasına bildirilmiştir. Tekstil işçi sendikasının önümüzdeki günlerde bu müracaate cevap vermesi beklenmektedir.

İşverenler Sendikasının, bu arada Atıl İmenin İşçi Sendikasını atelete düşürmek isteği ile bu teklifleri formüle ettiği anlaşılmaktadır. Alâkâh İşçi Sendikası ileri gelenlerinden aldığımız malûmata göre; ücretlere zam talebi tetkik edilirken esasen iki tarafın mali ve ihtisadi durumunu incelemek, uzlaşmaya çalışılmakta, bunda muvaffak olunamazsa ihtilâf il Hâkem Kuruluna intikal ettirilmektedir.

İşverenler sendikasının zamlar

İş mahkemeleri kanununun tadili artık zarurettir

Bakanlık, aksak tarafları beliren kanunu tadil yerine yeni iş mahkemeleri kuruyor

Ankara (Özel) — İş Mahkemelerinin çoğaltılması lüzumu belirmiştir. Adalet Bakanlığı Mersin, Tarsus, Konya Ereğlisi, Gaziantep, Kırıkkale ve Kayseri de İş Mahkemeleri tesisini kararlaştırmıştır.

Çalışma Bakanlığı, alâkalı teşkilâta gönderdiği yazıda işçi ve işveren temsilcileri seçiminin yapılmasını istemiştir.

Ancak İşçi Sendikaları muhitlerinde belirtildiğine göre yeni İş Mahkemeleri ihdasından önce İstanbuldaki İş Mahkemesinin tatbikinden alınan

neticelere göre İş Mahkemeleri kanununun tadili cihetine gidilmelidir. İstanbulda ikinci İş Mahkemeleri de kurulmuş, fakat bu mahkemeye ne işçi, ne de işveren temsilcisi tayin edilmemiştir. Esasen işçiler İş Mahkemelerine seçilecek üyelerin Bakanlığın «tayin, i ile değil mümessil işçilerini (seçim) i ile belli olmasını istemekte, işveren temsilcisi mahkemeye gitmese dahi, duruşmaların işçi temsilcisinin huzuru ile yapılmasının sağlanmasını zarurî görmektedir

İzmir'de Ucuz Ev İnşaatı İçin Bir Kooperatif Kuruluyor

İzmir (Özel) — Şehrimizde ucuz ev inşaatı için bir kooperatif kurulacaktır. Kooperatif ne ad verileceği henüz tesbit edilememiştir. Maamafih Halk veya İşçi Kooperatifi adlarından birini alacaktır.

Kooperatif ilk olarak işçi evleri inşasına başlayacaktır.

CEZAEVİ MUDURUNUN HASSASIYETİNE TEŞEKKÜR

Değirmisaz, (Özel) — Yeni cezaevinde memurların mesai saatlerinde işleri başında bulunmadığını bildirmiştik. O yazı müsbet tesirini göstermiştir. Cezaevi Müdürü takdirde değer bir hassasiyet göstermiştir. Kendisine teşekkür ederiz. (Y. Ç.)

Türk sanatkârları

(Baştarafı 1 inci sayfa)

Halbuki son günlerde bazı gazetelerde gördüğümüze göre Büyük Millet Meclisine bir kanun tasarısı verilmiştir. Bu tasarıda 2077 sayılı Kanunun yerli san'atkarları himaye eden maddelerinin iptali istenmektedir. Böyle bir tasarı yapılmışsa o vakit durumumuz, bugünkünden feci olacaktır. Bu bakımdan olağanüstü toplantımızda bu meseleler ön plânda yer aldı. Yeni kanun tasarısının kabul edilmemesi için bir mücadele kampanyası açacak ve hükûmete, Meclise müracaat edeceğiz.

İŞÇİ HAKKI — Beyoğlundaki muhtelif yerlerde cenebi müzisyenlerin elan çalışmakta oldukları bir hakikattir. Bu yabancıların Türk san'atkarlarının ekmeğini ellerinden almaları da meymandadır. Türk san'atkarlarınınca yabancıların icrayı san'atkarlarımızın aleyhine yeni bir tasarı hazırlanmış olabileceğine biz de ihtimal vermek istemiyoruz, eğer hakikaten böyle bir hazırlık varsa büyük bir hataya düşmüş demektir ve derhal tashih lâzımdır. San'atkarlarımızı Diyarata pırince giderken evdeki bulgurdan mı olacaklardır? Böyle acı bir tasarı yapılmışsa sür'atle geri alınmalıdır. Türkoğlu Türk san'atkarları işsiz, aç dururken kendi vatanımızda yabancılarla iş bulmak, onları ferih fahur yatmak akim, manîğin alamıyacağı bir harekettir. Şiddetle dikkati çekeriz.

İşçilerin «liyakatine göre» verilmesi isteği ise fabrikalarda işverence tatmin edilmiş, yüzde yüz muti bir kaç ustabaşı ve işçi bulundurmak, diğerlerini bu işler vasıtasıyla sindirmek arzusunun kapalı ifadesidir.

Kibrit Fabrikasında

Yönetim Kurulu Hakkında Bir İddia ve Bir İstifa

Kibrit Fabrikası ustalarından Kemal Kamacıoğlu, Kibrit ve Ağaç Sanayi İşçileri Sendikası'ndan istifa etmiştir. Kemal Kamacıoğlu gazetemize gönderdiği bir mektupta Yönetim Kurulu seçimini meşru saymadığını bildirmekte ve yeni seçim için imza topladığını kaydetmektedir. Bu mektupta iddia edildiğine göre sendika, işçilere baskı yaparak imzalarını geri aldırılmıştır.

İŞÇİ HAKKI — Biz, işçi arkadaşımıza sendikadan istifa etmesinin doğru olmadığını hatırlatır ve Sendika Başkanı arkadaşımızdan hâdise hakkında aydınlatıcı malûmat vermesini ve işçiler arasındaki muhtemel bir ikililiği anlayışla önleminin faydalı olacağı kanaatinde olduğumuzu hatırlatırız.

Basın Teknisyenleri

(Baştarafı 1 inci Sayfa)

Yönetim Kurulundan istifa edeceğini ve Birlik Yönetim Kurulunda kalacağını bildirmiş, Sendikasının Yönetim Kurulunun da mahkemeye verilmesini istemiştir. Basın Teknisyenleri Sendikası da Şeref Hırsiyetli Haysiyet divanına vermiştir. Haysiyet divanında ifade veren Hırsiyetli, ağırlamış ve kendisinin sendikasına bağlı kalacağını bildirmiş, eğer haysiyet divanı, kendisinin sendikadan ihracına karar verirse ihtar edeceğini söylemiştir.

Bütün bu olayların kongrede bahis mevzuu olacağı, hattâ yeni meselelerin ortaya atılacağı sanılmaktadır. Bugünkü kongrede büyük önem verilmektedir.

KONGRE İLANI

Sendikamızın yıllık kongresi 3. 3. 1952 günü saat 11 de Eminönü Halkevinde yapılacaktır. Gündem:

1 — Çalışma ve hesap raporlarının okunması, 2 — Denetim Kurulu raporu, 3 — Dilekler, 4 — Seçimler.

İstanbul Ayakkabı İşçileri Sendikası

—Geçen sayıdan devam—

"Bak hele, dedi, hani hepimizin de nedir, bi ekme derdi. Ben çalışacağım, o yatacak. Ölümlü Allahın emri. heye amma.. Biz de, nedir, ha dediği iyi kötü çalışsak da bi kaç kurşun sahabe olak.. Olamadıktan kelli, ne dimeye gurbet bekliyoruz? Öyle değil mi amma?..

"Doğru.. dedi Ali, hepimizcimizinki de, söz temsili bi ekme.. Kolayını buldu herif. yat ha yat..

USTABAŞININ FENDİ

Fabrikaya yaklaşımlardı. Yusuf Aliyi kolundan çekti:

Sana bi şey daha deyim mi? Ben bu ırgatbaşıya da para mura virmiyecem kardaş.. Ne diyon?..

"Vermiyek vermiyek..

"Yarın gene para alacağız, bana bırak! Yolu yoluynan.. Hemşerim!zin pâlikesi değil mi? Yanına varır ağınadırım, derim böyle böyle.. Bizi gözü belleyor.. Belleyor ki biz koyden gelmeylen.. Eânyı..

Ertesi gün Çırcır kâatibi paralarını Çırcır dairesinde, marvi zarflar içinde dağıttı. Lâkin ırgatbaşı peşlerinden bir türlü ayrılmıyordu. Bir ara Yusuf:

Ben, dedi, gidiyorum abdes-hanelerin orya, gelin arkamdan!..

Pehlivan Ali:

"Ne diyor?.. diye sordu.

"Ben sudökmâna gediyoum, gelin ardımdan diyor.. Bir müddet bakıştılar.

Ali:

"Nöreciyk? dedi.

"Vallaha nebliym.. Gitsek bi dürlü, gitmesek..

"Gitmesek işden mi kovar?..

"Kovar kovar..

"Gidek de meramını belliyek bakak nölacığsa..

"Heye, dedi Yusuf, gidek..

Gittiler. ırgatbaşı cigara içiyordu. Onları görünce:

"Ulan, dedi, sabahberi peşimde dolanıyorsunuz be.. Ne noksaniymiş, verin zarflarınızı bayım

Zarfları ellerinden çekti aldı. Paraları avucuna boşalttı. Öltü, biçti, saydı.. Bu arada iki yanını da kolluyordu. Kaşla göz arasında beşer lira cebine indirdikten sonra, para zarflarını iade ederken:

"Alın haydi.. dedi, noksan filân değil..

Geçen sefer baska türlü yapmıştı: Yiğenini göndermiş, beşer lira borç istetmişti.

Çırcırların orya gelince Yusuf:

"Beri bak hele.. dedi, gel ardımdan!

Önden yürüdü. Hemşerisinin yanına çıkacaktı. Fabrika sahibinin oda kapısı önüne geldiler. Kapıda ufak tefek, kız yüzlü, saçları ıslı ıslı bir delikanlı, sandalyesinde bacak bacak üstüne atmış, kibrit çöpüyle tarağının aralarını temizliyordu. Onları görünce fırladı:

"Ne o be? Nerye?"

Ali geriledi. Yusuf:

"Mâzûrâtımız var âğamız! dedi, âğa hemşerimiz olur, bizim köylümüz değil a, bizim seneçandan..

Kapıya yürüdü. Kapıcı derhal önüne geçip göğüsledi:

"Dur lan, ayı! Dingonun ahi-

Büyük Hikâye

Bereketli Topraklar Üzerinde Yaşıyoruz

Tefrika No. 7

Yazan: Rüşti CEYHAN

rı mı bura? Ne istiyorsunuz?"

"ırgatbaşı paramızı kesdi. Giden havta da kesdiydi, ondan evveli havta da.."

Odacının kafasında şimşek çaktı.

"Paranızı mı kesti? Kim? Durmuş mu? Kaçar paranızı?"

"Beş benim, beş bunun.."

"Hani para zarflarınız, verin bakiym."

Zarfları aldı. Gündeliklerini sordu. Çabucak hesapladı, sahiden, beşer lira eksikti..

Vay kerhaneci vay.. diye söylendi, peki, siz gidin şimdi, yarın bu vakit gelin, beni bulun.. Burda usul böyle.. İşçilerin ağayla konuşması yasak. Şikâyeti olan evvelâ bana gelir, derdi şikâyeti neyse söyler, ben not ederim, gider ağaya bildiririm.. Adınız ne sizin bakiym?

Arka cebinden küçük bir not ihtarını çıkardı:

"Ha! Ne senin adın?"

"Benim mi? benim adım Yusuf.. Köseoğullarından Yusuf.. Eyi bi yaz ki."

"Senin?"

Gene Yusuf cevapladı:

"Bunun mu? Bunun ki Ali!"

Odacı ciddiyetle not etti.

"Haydi, dedi, gidin şimdi."

Yusuf:

"Eh, dedi, gidek şimdi. Sen âğamıza bi güzel âğnat gayri.. Sonin köylün değil a, senin seneçaktan olurlarmış, senin to-

mafiliyin uğruna çıkmış di, o bilir beni.. İki ellerinden öper, mahsus silâm iderim.."

"Peki peki, gidin şimdi, anladık."

"Gidek âğa olur.. Beş benim, beş bunun.. Giden havtadan da almış, ondan uğrun havtadan da almış, di. Bi güzel âğnat gayri, bilmez değil-

sin a."

"Lan gidin dedik!"

"Gidiyok âğa gidiyok.. Dimek yarın bu vakit?"

"Lan bas şurdan Allahsız oğlu Allahsız!"

Yolda Yusuf:

"Adam dediğin. dedi, delin-medik kabağa girmeli! Sen sen ol himbıl durma.. Neden dirsen, depene çöker elin adam!"

Pehlivan Ali:

"Yarın paralarımızı geri al-ır mıyık ola?" dedi.

KAPICI İRGATBAŞINDAN RÜŞVET ALIYOR

Az sonra, ırgatbaşı Çırcırlardan indi, paydos edecekti. Geçerken, âğanın odacısı seslendi:

Lan Durmuş, Gel burya!

ırgatbaşı:

"Ne var?" diye durdu.

"Gel burya, bokluğun çıktı."

"Ne bokluğu?"

"Gel burya gel."

ırgatbaşı sokuldu.

"Ne bokluğuymuş?"

"Demek ameleleri biçimine getiriyorsun?"

"Ne ameleleri?"

"Ne ameleleri mi? Bize de mi lolo lan?"

"Bırak gevezeliği be Niyazi, eve gidecem, uykusuzluktan geberiyorum.."

"Ağayı gör de sonra.."

ırgatbaşı telâşlandı:

"Ağayı mı? Nolacak?"

"Hakkında şikâyet var!"

"Ne gibi?"

"Bilmem ne gibi olduğunu. Gidersen öğrenirsin."

"Bırak şakayı be Niyazi.. Sahi ne var?"

"Oğlum demin iki amele geldi, Çırcır amelesi.. Ağaya çıktılar, dediler böyle böyle, ırgatbaşı bizden beşer lira aldı dediler.. Geçen hafta da almışsın, evvelki hafta da.."

ırgatbaşı sarardı:

"Yalan, sülerler yalan, almadım ben kimseden para."

"Numarayı bırak, karışmam ha!"

ırgatbaşı kolundan çekti.

"Bırak, dedi ırgatbaşı, bırak kolumu.."

"Gir âğanın yanına oğlum, aga çağırıyor. Haydi!"

"Bırak be Niyazi, bul şunun bir kolayını be yahu."

"Kolayını bulurum amma, niye yalan söylüyorsun?"

"Bırak be Niyazi.. Çağardı mı sahiden?"

"İşin doğrusu şu oğlum, iki amele geldi, dediler böyle böyle.. Not ettim isimlerini, işte. Birinin adı Yusuf, ötekinin Ali.. İle ağayı göreceğiz dediler, zorladılar, atlattım."

"Sonra? Görmediler mi ağayı? Haberi yok mu âğanın?"

"Görmediler, yok. Yok amma."

"Eee?"

"Benim zarıma bakmazsan."

"Biri kısa kalın, öteki ince uzun muydu?"

"Heye.."

"Vay namussuzlar. Demek isterlerdi girsinler?"

"Sen boş ver. Bizim zarımıza bak sen.. Yoksa.."

"Yarın gene mi gelecekler dedin?"

"Gelecekler ya.."

"Koğ gitsin dümbükleri e mi?"

"Orası kolay, sen orasını bana bırak.. Yalnız.. Çakıyor-sun ya? Bizim işler peşin ol-malı.. Peşin kırmızı meşin;

ırgatbaşı cebinden bir iki buçukluk çıkardı.

"Yeter mi?"

"Ne bu? İki buçuk mu? Boş ver lan.. Bu benim dişimin kovuğuna bile yetmez.. Bu iki buçuk rakı parası.. Ya kerhane?"

ırgatbaşı bir iki buçukluk daha çıkardı.

"Ha bereket! diye kapan odacı, parayı yüzüne gözüne sürdü, bu gece kelleyi bi güzel çiriglerim, bir de aşağı mahalle yaptım mı Durmuş âğamın şerefine.. Şeref var ol-

sun kardaş!"

ırgatbaşı sinirli sinirli uzaklaştı.

YENİ BİR İŞE KİSMETLERİ AÇILDI.

Yusufla Pehlivan Ali oda-

ya geldikleri zaman. beyaz kolonyal şapkalı bir taşeron, odadaki bekârları başına toplamış, isim yazıyordu. Yusufla Pehlivan Ali içeriye girince, Köse Topal:

"Aha evendi, dedi, iki uşak daha geldi.."

Taşeron Laz'dı. Belediye-nin bir inşaatını yapan bir müteahhidin adamı. Yusuf'la Aliyi gözden geçirdi:

"Yazayım mı? dedi, var inşaatı belediyenin.. Uçer buçuk sağlam vereceğüz.. Yazayım mı?"

Yusufla Ali bakıştılar. Taşeron sordu:

"Siz nerelisiniz?"

Yusuf;

"Biz mi? dedi, biz Cılbak'dan oluruk.."

"Evli misunuz, bekâr mı?"

"Ben mi? Ben evliyim.."

"Ya sen?"

"Bu mu? Bunun adı Ali.. Bu ergen.. Ergen dedimse ha-nı sözlü.."

Taşeron, Pehlivan Ali'ye:

"Sen pehlivan misun?"

Gene Yusuf cevapladı:

"Bu mu? Bu Ali mi? Heye. Zorlu guleş dutar.."

"Sormadım sa! Yok mu senun tilun?"

Ali:

"Var. dedi, guleşirim azbuçuk, heye.."

"Ergen misun?"

Ali başını salladı. Yusuf:

"Ergen deel, dedi, sözlü.."

Taşeron sinirlendi. Ali'ye:

"Gelirsen sa varrim dort jirane!"

Yusuf;

"Bensiz getmez!" dedi.

"Pitişuk mı göbeğin onun-la?"

"Değil emme.."

Pehlivan Ali:

"Düşünük âğa, dedi, düşünük de."

"Düşünün, istersenüz.."

"Olur evendi olur, dedi Yusuf, düşünük de biz sana habar ederik!"

Taşeron isim yazmasına devam etti.

Karınlarını doyurdular, cigaralarını kıvrattılar, yanüstü uzanıp, bu yeni işi müzakereye koyuldular. Yarın bu vakit ağalarına çıkacaklar, ırgatbaşı'yı şokvâ edecekler, üç haftadanberi aldığı paraları koparacaklar, eğer âğa iyi birer iş verir de hemşerilik hatırı sayarsa, kalacaklar, yok umursamaz, kulak ardına atarsa, fabrikayı bırakacaklardı.

Yanıbaşlarında yatan Köse Hasan'da tek hareket yoktu.

Yusuf usulcacık yorganın ucunu kaldırdı.

"Ölüp mölmesin lan.. fısıldadı.

Uyuyordu. Elini alına ko-

du, yanyıyordu. Ali:

"Ört ört." dedi, uyandır mı-

nır da.."

Bu sırada yanlarına Kö-

Topal sokuldu:

"Adaminiz, dedi, emme ha-

hal te. Benden vabal gitti. Pa-

ra vir, çay kaynadiym, Çi-

pin alıym yut dedim istem-

dedi.

Pehlivan Ali:

Parası yok ellâham, dedi,

kaç kurş gider çaya neye?

"On iki buçuk Gırıpın, yu-

mi beş de çay şeker, etti otuz-

yedi buçuk."

Pehlivan Ali cebinden kırk-

kurş çıkarıp Köse Topal'a

verdi.

"Yarın kaynadiver hağ-

na."

Köse Topal parayı aldı, za-

klaklaştı.

Yusuf:

"Sen de dedi, akıl. Allahın

acımadığına.."

Ertesi gün Köse Topal, Kö-

se Hasan'ın yanına sokuldu.

Yorganını kaldırdı. Berki u-

yanıktı. Uzamış yüzü, gökmiş

gözleriyle yorganın altına ba-

kıyordu. Köse Topal elini Ha-

san'ın alına koydu;

"Ataşın da heç eksilmiyor

biré herif. Gırıpın bire bir em-

me. Bi de çay kaynatsak, eh-

Heç mi paran yok lan?"

Hasan, "Yok" gibilerden ba-

şını salladı.

"Elji kuruştan vazgeçtik,

yirmi beşin de mi yok?"

"Yok vallaha."

(Devamı var)

YENİ NEŞRİYAT:

Garip Kişi

Çok kıymetli genç şairleri-mizden Mehmet Ali Barış, hiç bir yerde neşredilmemiş şiir-lerini GARİP KİŞİ adı ile kitap halinde bir araya toplayarak neşretmiştir. (Karınca) matbaasında basılan kitabın bir de önsöz eklenmiştir. Dört renkli, karton ciltli kitabın fiyatı 50 kuruştur. Hararetle tavsiye ederiz.

AR Çiçekevi

A. GÜDEN

Nişan, Düğün vesaire için her nevi buket, sepet, şalvar, zevke göre yapılır. Çarşıka-pı, Yeniçeriler cad. No. 69/1. Telefon: 29816

İŞÇİ HAKKI

Haftalık Siyasî Müstakil Gazete

Gönderilen yazılar geri verilmaz.

Yıllık abonesi 520 kuruş

Altı aylık 260

İlan tarifesi

Başlık 20.00 lira

Resmî ilanların bir santimi: 2.00

Kongre ilânları 7.50

Doğum, nişan, düğün ve ölüm ilânlarından hiç bir ücret alınmaz.

Dizgi: Son Telgraf Matbaası

Baskı: İpek Matbaası